

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 96.

duben 2019

Co najdete v tomto čísle

Dvojí cesta...	s. 3
Posunuté hranice?	5
Pôst nie je diéta	6
Dej mi hodinu a otočím svět	7
ŠREDNIOWIECZE (2):	
Ludzie średniowiecza	7
POCHOPIT CÍRKEV:	
Posilujeme se nadějí ve vzkříšení mrtvých...	9
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA:	
Radek Tichý - <i>Mše svatá pro začátečníky a mírně pokročilé</i>	
Daniel Vícha - <i>Katolické speciality</i>	11
Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou 2019	11
S KOLÁRKEM (A DĚTMI) V KUCHYNI:	
Rýžová bábovka bez rýže	12
Úmysly mší svatých 01.04.-28.04.2019	13
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	15
Liturgický kalendář	15
Postní pobožnosti v naší farnosti	16
Charitativní sbírka s Adrou	16
Strom kříže – strom života aneb postní aktivity pro farnost	17
Rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi	17
Oslavy 50. výročí karvinské scholy	18
VELIKONOČNÍ FOTO SOUTĚŽ	19
VELIKONOCE 2019	20

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Jsme v polovině letošní postní doby. Na místě je tedy otázka, jak se nám daří plnit svá postní předsevzetí? Daří se... Bohu díky a jen tak dál. Někdy se zadaří a jindy vůbec... Nevadí, pořád je čas to napravit. Vůbec se nedaří... Také nevadí, začít lze vždy znova. ;-) Postní doba je krásná mimo jiné právě v tom, že je dostatečně dlouhá na to, aby chom se mohli nad svými činy zamyslet, abychom mohli své nedostatky napravit, nebo začít znova. Nikdy není pozdě, dokonce ani ráno v neděli Zmrvýchvstání Páně. ;-)

Poslední den března. Dnešní den je vůbec zajímavý. Za námi je první třetina roku 2019, což je také příležitost k zamýšlení a případné změně. Kromě toho jsme dnes přešli na letní čas, což znamená, že jsme spali o hodinu méně. „Přejít na letní čas“ – tato věta mi evokuje probuzení, nabráni sil. Dny se prodlouží, slunce bude více, což přímo vybízí k větší aktivitě. Změna času, změna aktivity, změna bohoslužeb. Ano, s příchodem letního času se v naší farnosti opět mění pořad bohoslužeb ve všední dny a soboty. Ranní mše svaté tedy budou již v 7:00 a večerní až v 18:00.

Polovina postní doby. To znamená, že za chvíli budeme prožívat Paschální Triduum, vrchol liturgického roku. Osobně mám tyto svátky nejraději ze všech slavností v roce. Již jen jejich obsah je nádherný – oběť a vítězství Boha. Stejně tak liturgie a hudba těchto dnů – různorodost, rozmanitost, krása, hloubka textů, obnova křtu, střídání ticha, klidu s akcí, slávou.

Postní doba. Možnost něco v životě změnit, napravit. Cesta vedoucí k největší slavnosti v liturgickém roce. Šance učit se, nemyslet jen na sebe, ale rozhlížet se kolem a pomáhat tam, kde je to zapotřebí. Ještě máme před sebou 3 týdny, takže „hurááá do toho!“ :).

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špírková, Anna Strzelcová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vydeje: **neděle 21.04.2019**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 12.04.2019**

Dvojí cesta...

„Vejděte úzkou branou. Široká totiž a prostranná je cesta, která vede k záhubě, a mnozí se na ni vydávají; ale těsná je brána a úzká cesta, jež vede k životu, a je málo těch, kdo ji nacházejí.“ (Mt 7, 13-14)

Úzká je cesta k životu, široká je cesta do záhuby.

Láska, pochopení, tolerance, ohleduplnost, pomoc. Dodržování pravidel pro úctu k druhému, ne pro pravidla samotná. To je ta cesta, kterou nám Bůh předestřel. Z ní není úniku.

Arogance, agresivita, zloba, vulgariita. Neúcta jednoho k druhému. Lidé, kteří si neváží práce druhých. Závist a pomluvy. Sociální sítě a diskuse na internetu, ve kterých se vyjadřuje kdokoli, k čemukoli. Bez znalosti, ale za to s o to větší chutí ublížit a zviditelnit se.

Všude okolo vulgární a sprostá slova, která se stala běžnou součástí mluvy. Už se tomu nepodivujeme. Zvykli jsme si.

Ani jsme si nevšimli a ta úzká cesta se tak nějak rozšířila.

Každým přehlednutím chování a jednání, které je mimo stávající hranice slušného chování, vlastně přispíváme k tomu, že se ty hranice zase o trochu rozšíří. A ony se rozšiřují a hodně rychle.

Ale proč tomu tak je? Z pohodlnosti, lenosti, pýchy, ješitnosti? Cesta vlastního prospěchu a výhod je tak lákavá!

Vlastní já a jeho domnělá důležitost je to nejvíce, co nás zajímá. Hlavně pohodlí, nic moc námahy a samé výhody.

Dříve chtěly být děti někým. Popelářem, komínkem, vojákem, hasičem, kosmonautem. Hlavně někým. Dnes? Dnes chtejí hlavně mít, vlastnit, užívat si, utrácat, a aby je to stálo co nejméně námahy. Být někým,

to už se dnes nenosí. Cesta je širší a pohodlnější. Cestuje se po ní snadněji a rychleji. Ale kam se po ní dostaneme?

To, co se nám dnes nelibí a na co žehráme, jsme kdysi dávno my sami zaseli. Jak? Čím? Svou výchovou. Svou tolerancí k chybám a šlendriánu. Přehlížením nekvalitní práce, hrubého chování.

Před pár dny jsem jel v Praze metrem. Seděl tam kluk, tak jedenáct let, na místě označeném křížem pro ty, kteří mají zdravotní potíže. Seděl a věnoval se svému mobilu. Přistoupila stará paní a postavila se nad ním. Nevšímal si jí. Ani nezvedl oči. Po chvíli to nevydržel muž, do kterého by to nikdo neřekl. Vlasy, oblečení, tetování, zkrátka rebel. Strčil toho kluka do ramene a přinutil ho zvednout se. Paní se posadila. Kluk byl evidentně naštvaný. Pořád si něco vztekle pro sebe mumlal. Lidé se dívali po tom muži. Většina z nich měla výraz, který říkal: „O co tomu hejskovi jde?“ Té paní se ale zastal jen on. Jediný.

Před třiceti, čtyřiceti lety, by ten kluk vyskočil sám, nebo by jej upozornilo mnohem více lidí...
Co se stalo? Proč ta změna?
Prostě je jiná doba.

Houby jiná doba! Hranice cesty do záhuby se zase o kus rozšířily.

Každá práce, kterou neuděláme dobře. Každá neslušnost, kterou přehlédneme. To všechno pozvolna posouvá hranice dál a dál.

„Hled', dnes ti předkládám život a štěstí, smrt a neštěstí. Budeš-li poslouchat přikázání Jahva, svého Boha, která ti dnes předepisují, a budeš-li milovat Jahva, svého Boha, budeš-li chodit po jeho cestách, budeš-li dodržovat jeho přikázání, jeho zákony a jeho zvyky, budeš žít a budeš se rozmnožovat, Jahve, tvůj Bůh, ti požehná v zemi, do níž vcházíš, abys ji převzal. Odvrátí-li se však tvé srdce, nebudeš-li poslouchat a dás-li se svést, aby ses klaněl jiným bohům a sloužil jim, dnes vám prohlašuji, že určitě zahynete a že nebudeste dlouho živí na zemi, do níž po přechodu Jordánu vkročíte, abyste ji převzali.“ (Dt30, 15-18)

Cestu známe. Víme, jak má vypadat. Ona je ale opravdu úzká. Je to cesta pravidel a povinností. Pravidel a povinností, ve kterých je skryta láska k bližnímu.

(...)

Úřednice, která udělá jen svou práci. Rozhodne, jestli ano nebo ne a jaký dopad to má na náš život, je jí volné. Přitom by stačila jediná věta navíc a vše by mohlo být jiné. Malá drobná rada. Proč tu větu neřekne? Nechce se jí? Je to pro ni práce navíc? Je to moc namáhavé? Myslím, že v tom to není.

Automechanik, který udělá jen to, co „má“. Že přitom přijde na další závadu? No a co. Aspoň ten trouba zákazník přijede znovu.

Každý jen do výše svého platu. Jenže kolik by nás museli platit, aby chom svou práci odváděli pořádně? Garantuji vám, že za pár týdnů by jakkoli vysoká částka byla nízká.

Pokud člověk nepracuje pro lásku k práci, pro potěchu z dobré vykonané práce, žádná odměna nezajistí, aby svou práci odvedl dobrě.

A co ti, kteří za svou činnost nedostávají zaplaceno vůbec? Dobrovolníci, brigádnici... Ti nemusí svou práci dělat pořádně? Představte si, že jdete po lánce přes potok, která se zřítí zrovna, když jste uprostřed, jen proto, že ten kdo ji dělal, ji nedělal pořádně. Proč by taky měl? Vždyť to dělal zadarmo. Měli bychom být rádi, že ji vůbec ve svém volnu postavil.

Myslím, že tomu, kdo padá z té láv-

ky dolů do potoka, je úplně jedno, jestli to ten někdo dělal za peníze, nebo zadarmo. Prostě to neudělal pořádně a on ted' kvůli tomu padá dolů.

A brána je zase širší. Cesta do pekla pohodlnější a rychlejší.

Proč já? Ať to udělá on!

Jenže ne ON, to MY si musíme vybrat svou cestu. Dobре, nebo špatně? Pořádně, nebo halabala. Pro lásku k bližnímu, nebo pro lásku k sobě?

Jsme tak orientovaní na sebe, své potřeby, že nějak zapomínáme, že

cesta do nebe vede přes službu druhým.

Tou cestou je Ježíš Kristus. On se za nás vydal cele. Šel pro nás až na kříž.

A my?

My si hledáme snadnější, lehčí, širší a rychlejší cesty. Ve všem a všude. Záleží nám vůbec na někom jiném, nebo jen na nás samotných?

„Usilujte vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudu toho schopni.“ (Lk13, 24)

Rost'a Mechúr

Již delší dobu přemýšlím, jestli se mám nebo nemám vyjadřovat k jevu, který mi v naší farnosti vadí. Po popeleční středě a po přečtení rozhovoru s režisérem Jiřím Strachem jsem si dodala odvahy.

Věcí, které mi vadí, je víc. Ale do očí bijící je parkování aut během mší, atď už v neděli, přes týden, kdy je nějaký svátek, nebo dokonce i u pochodu. Nabývám dojmu, a věřte, že tento názor nesdílím sama, že za chvíli auta vjedou přímo do kostela a osádka bude mši absolvovat v něm. Kdy se tento nešvar znovu rozmohl? Jaký je důvod, že se musí parkovat všude? Lidé vycházející z kostela musí dávat pozor ze všech stran, aby je někdo nezajel, aby nevlezli někomu do cesty.

Uvítala bych, kdyby bylo pár míst vyhrazených pro lidi se značkou vozíčku za oknem, tak jako má moje maminka kvůli nemocnému otci, a přesto parkuje vždy mimo areál kostela. Rozumím a chápnu, že starší nebo nemocní lidé jsou rádi za každý ušetřený namáhavý krok. Pak je ale možné staršího nemocného člo-

Posunuté hranice?

věka přivézt co nejblíže ke kostelu, a pak mohu zaparkovat jinde. V drtivé většině však do aut kolem kostela nasedají lidé mladí, zdraví, „chodící“. Účastnila jsem se pochodu, kdy musel kněz před koncem obřadu vyzvat řidiče konkrétního auta, aby přeparkoval, jelikož se tam nemohlo dostat vozidlo pohřební služby, což mi přijde již velmi smutné a tristní.

Jak to nazvat. Pohodlnost? Já bych spíše řekla bezohlednost a lhostejnost. Je to posunutí nějaké hranice, kdy to nikomu nepřijde už ani divné, ani hloupé. Přitom auta vjíždí na soukromý pozemek se značkou zákazu vjezdu. A tak posunujeme hranice i v jiných oblastech.

Možností k parkování je přitom docela dost. Velké parkoviště v parku, parkoviště u Prioru atd. Ze je to daleko? Jsme ochotni jít do kostela, jen když se přivezu autem? A to ještě co nejblíže?

Plně se ztotožňuji se slovy Jiřího Stracha, který říká, že umíme být tolerantní a přátelští, jen když nám to vyhovuje. Dále že mantinely svo-

body rozšiřujeme tak daleko, že ji vlastně omezujeme.

Za názory, které nejsou většinové, se dehonestuje a zesměšňuje. A to platí i o věřících.

Ano, jsme věřící. Přesto když nám někdo řekne názor, který se nám nelší, jsme schopni druhého pošlapat, pošpinit, odepsat. Bereme to jako útok, místo abychom se zamysleli nad tím, co nám dotyčný vůbec říká. Máme být tolerantní, chápaví. Kdybych se neozvala, je to pravá tolerance nebo zbělost? Je to věc veřejná, vadí více lidem, tedy není to ani věc soukromá, abych mlčela a přehlídlala něčí „nedostatek“.

Nakonec přemýšlím, jestli se mám vůbec pod článek podepsat, jelikož vím, jak umějí být lidé zlí. Co si to vlastně dovoluji? Pokud se nepodepíšu, najdou se lidé, kteří řeknou, že pokud něco takového píšu, měla bych se podepsat. A zase bude důvod k nějakému komentování, mísťo aby se řešil obsah sdělení. I toto, že o podepsání vás hám, o něčem svědčí. Vás hám, jestli se chci nechat vystavit riziku pomluv a nepochopení.

Změní se něco?

Regina Bonczek

Pôst nie je diéta

Nachádzame sa v období pôstu. Je to čas prípravy na veľkonočné sviatky, čas, kedy potrebujeme na chvíľu vyjst' zo seba, zo svojho zabehnutého stereotypu a venovať viac času sebe, Bohu i ľuďom okolo nás.

Pôst

Sv. Písma je plné dôkazov toho, akú silu má pôst... alebo lepšie povedané modlitba s pôstom. Ľudia sa modlili a postili pred dôležitými rozhodnutiami, pôstom a modlitbou boli vyháňaní zlí duchovia... a dobrú správou je, že to sa nedialo len v minulosti, ale rovnakú silu má pôst a modlitba aj v dnešnej dobe.

Pôst nie je diéta

Pôst nie je o tom, že si odrieknem jedlo a tešíme sa, že schudnem a ešte aj ušetrím peniaze, za ktoré si kúpim niečo pekné pre seba. Pôst bez modlitby a almužny by bol neúplný. Ak sa postím, je dost' pravdepodobné, že schudnem, to áno, ale nerozbím to pre tento ciel'. A ušetrené peniaze alebo jedlo potom môžem darovať niekomu, kto to potrebuje viac ako ja. Dôležitý je úmysel, dôvod, pre ktorý sa postím. Tiež nie je dobré postiť sa zo strachu pred trestom, alebo len preto, že nám to cirkev prikazuje.

Pôst, modlitba, almužna

Čítala som zaujímavý článok, v ktorom sa hovorilo o troch formách pokánia, ktoré sú zdôraznené aj vo Sv. Písme. Ide o pôst, modlitbu a almužnu, ktoré preukazujú obrátenie vo vzťahu k sebe samému, vo vzťahu k Bohu a vo vzťahu k iným.

Nie je to ľahké...

Nie je ľahké postiť sa, to všetci dobре vieme. Povzbudením nám môže byť myšlienka sv. Bernarda z Clairvaux: „Pôst dodáva modlitbe dôveru a rozohňuje ju. Modlitba vyprosí silu na pôst a pôst získa milosť na modlitbu. Pôst posilňuje modlitbu, modlitba posilňuje pôst a predkladá ho pred Božiu tvár.“

Pôst vôbec nie je jednoduchá forma pokánia. Viem to z vlastnej skúsenosti. Už sa ako-tak poznám a viem odhadnúť, aký pôst zvládnem a aký

Pôst je teda obrátenie vo vzťahu k sebe samému, modlitba je obrátenie vo vzťahu k Bohu a almužna je obrátenie vo vzťahu k iným. Tiež Vám to napadlo, že pôst nie je len o nejedení, ale tiež o vzťahoch?

už nie. Možno sa mylím, ale nemyslím si, že pôst má ísť na úkor zdravia alebo utrpenia ľudí naokolo, ktorí musia znášať nálady hladného človeka :) Snažím sa dať si taký pôst, aby bol zvládnuteľný. Nie vždy sa mi podarí dodržať ho, niekedy skôr nie, ako áno. No pomáha mi, ak sa postím na nejaký konkrétny úmysel. Je to motivujúce a povzbudzujúce. Postiť sa nie preto, že je pôstne obdobie, ale mať konkrétny úmysel. Tak Vás aj seba povzbudzujem k pôstu, modlitbe a almužne... takým spôsobom, ako to sami v srdci cítite. A ako čítame vo Sv. Písme: „Ten, kto je, nech nepohŕda tým, kto neje, a kto neje, nech nesúdi toho, kto je, lebo Boh ho prijal.“ (Rim 14, 3) Neporovnávajme sa medzi sebou, každý z nás je originálny, ale navzájom si pomáhajme a povzbudzujme sa :)

Anička Šp.

Dej mi hodinu a otočím svět

Jako každým rokem poslední březnovou neděli posouváme čas o hodinu dopředu a budeme remcat, jak nám to rozhodí naše vnitřní hodiny. Povětšinou však, až na malé procento citlivějších lidí, si na ten nový čas ihned zvykneme a svět se bude točit dál.

Zkusme se však zamyslet, co pro nás znamená hodina. Letnímu času ji odevzdáváme jen tak, protože musíme, ale jak je to s jednou hodinou?

nou lidského života v našem běžném životě?

Pro trpícího člověka na nemocničním lůžku to je celá věčnost.

Pro dva milující se lidi je to zlomek času.

Modlíme se za dobrou hodinu smrti.

Jak dopadla operace, ukáže většinou první hodina.

Zatímco pro dvě kamarádky u kávy je to jen začátek konverzace...

...chlapi dokážou u piv hodinu mlčet.

Hodina v tělocvičně nám dá pěkně zabrat.

A když přijde hodinka na rodící maminku, víme sami, jak těžké to bude mít.

První hodina nového života je pak velký malý zázrak.

Ale co obyčejná všední hodina našeho života, kde se zdánlivě nic neděje? Že je obyčejná? Nemusí být. Stačí být zodpovědný zrovna za tu jednu hodinu, kterou prožíváme. Zrovna za to, co děláme a pro koho to děláme.

Nemusíme, ale můžeme. Můžeme cokoliv, dokážeme cokoliv. Vykouzlit úsměv, dát pocit bezpečí, mít někoho rád.

Můžou se zapojit všichni, nebo jen hrstka lidí. Stačí, aby se spojilo 24 lidí a posunuli svou hodinu obyčejného života kousek dopředu. A rázem tu máme 24 hodin zodpovědnosti za náš čas, za naše blízké, za naše rodiny, za přátele...

Než se Země otočí kolem své osy, máme šanci vytvořit jeden dobrý den. Spolu...

Anna Strz.

Średniowiecze (2)

Ludzie średniowiecza

Znawca średniowiecza Clive Staples Lewis pisze, że człowiek średniowiecza nie był marzycielem, lecz organizatorem, kodyfikatorem, budowniczym systemów. Pisze, że człowiek średniowiecza chciał „miejscia na wszystko, ale zarazem wszystko na właściwym miejscu“. Rozróżnianie, określanie, układanie rubryk było jego pasją. Kwitły szczególnie takie studia jak prawo i teologia moralna, które wymagają uporządkowania bardzo rozmaitych szczegółów. Niczego bardziej nie lubili ludzie ówczesni i niczego lepiej nie robili od sortowania i porządkowania. Na tym polegała między innymi cała organizacja teologii, nauki i historii w jeden złożony harmonijny umysłowy model

wszechświata. Ludzie średniowieczni to ludzie pograżeni w książkach. Idea uniwersytetu narodziła się – jak czytamy u amerykańskiego historyka Lowrie Da lyego – „w jednej instytucji w Europie zainteresowanej kultywowaniem i pielęgnowaniem wiedzy. Tą instytucją był Kościół“. Uniwersytety dały mieszkańców Europy poczucie prawdziwej jedności. W centrach akademickich spotykała się młodzież z odległych stron. Jak powstał uniwersytet? Pierwsze uniwersytety powstały z cieszących się wysokim prestiżem szkół przykatedralnych w Paryżu i Bolonii. Co odróżniało uniwersytet od szkoły pałacowej, czy katedralnej? Najpierw określono kanon, dziś powiedzieli-

byśmy minimum programowe. W XII wieku kanon wyznaczały teksty obowiązkowe do omówienia podczas spotkań ze studentami. Drugim krokiem było znalezienie wybitnych nauczycieli. Ostatnim elementem było powstanie wydziałów, które zajmując się osobnymi dyscyplinami na jednej uczelni, miały gromadzić wszelaką wiedzę o świecie. Uniwersytet zatem stał się „wszechnicą wiedzy“. Pierwszymi naukami uniwersyteckimi były teologia, prawo, filozofia i medycyna. Te cztery wydziały stały u podstaw każdego uniwersytetu. Bez nich żaden uniwersytet nie mógł zaistnieć. Społeczność akademicka uzyskała bardzo szybko niezależność i ochronę papieską, cesarską

i królewską. Uczeni cieszyli się swobodą formowania poglądów, a oceniani mogli być jedynie przez swoich kolegów (czyli fachowców z tej samej branży), co nie oznaczało wcale, by uczelnie były wolne od kontrowersji. Do najsłynniejszych „procesów” akademickich, podczas których spierano się ostro o wymowę dzieł, należą te, które dotyczyły Piotra Abelarda i św. Tomasza z Akwinu. O co chodziło? Abelard był ulubionym scholastykiem średniowiecznym, a scholastyka była metodą nauczania, która polegała na precyzyjnym i przejrzystym prowadzeniu wykładu, gdzie racjonalne badanie argumentów za i przeciw sprzyjało tworzeniu zbiorów i komplikacji. Wykłady były tak szczegółowo przygotowane, że praktycznie nadawały się do natychmiastowego spisania. Tak powstawały słynne „summy”. Abelard stosował logikę z niesamowitą wręcz precyzją. Ogłosił pracę zatytułowaną „*Sic et non*” (Tak i nie), gdzie przedstawił sprzeczności np. w pismach Ojców Kościoła. Był przekonany, że rozum jest największym darem, jakim Bóg obdarował człowieka i dlatego wszysko podawał racjonalnemu osądowi. Słynne jest jednak jego stwierdzenie świadczące o pokorze wobec Stwórcy i wiedzy: „*nie chciałbym być filozofem, gdyby to oznaczało buntowanie się przeciw Pawłowi, ani Arystotelem, gdyby to oznaczało odcięcie się od Chrystusa*”. Pod

jego wpływem Piotr Lombard napisał „*Sentencje*”, klasyczny podręcznik teologii, obowiązujący aż do Soboru Trydenckiego (1545–1563). Z kolei św. Tomasz z Akwinu uosabnia scholastyczną doskonałość, prostotę wywodu z błyskotliwą argumentacją i umiejętność formułowania jednoznacznych wniosków. Szerokie horyzonty i erudycja były na średniowiecznych uniwersytetach niemal obowiązkowe. Nikt jednak nie potrafił dorównać niezwykłemu dominikaninowi. Tomaszowe hasło „*precyzuj i rozróżnaj*” powinno wisieć nad biurkiem każdego naukowca i wszystkich mocnych tego świata. Symbolicznym sercem idei średniowiecznego uniwersytetu były dysputy, czyli swego rodzaju pojedynek na argu-

menty. Kwestie dyskutowane były zwykle zagadnieniami zajmującymi środowisko uniwersyteckie. W ciągu roku każdy mistrz był zobowiązany wielokrotnie przeprowadzać tego typu „konfrontacje”. Dysputa mogła trwać nawet kilka dni. Stosowano metodę scholastyczną rozpiszaną na głosy. Pierwszy dzień należał do bakałarza, który przyjmował zarzuty od wszystkich zgromadzonych, również od bakałarza przeciwnika i je odpierał. Mistrz nie angażował się w przebieg dysputy w pierwszym dniu jej trwania. Sekretarz miał za zadanie spisywać jej przebieg. Drugiego dnia, po uprzednim przeanalizowaniu wszystkich za i przeciw spisanych w toku dyskusji, mistrz przedstawiał definitywne rozwiązanie całej kwestii.

Gdy dzisiaj w uroczystych momentach życia akademickiego senat uczelni pojawia się w historycznych togach, biretach, a rektor kroczy z berłem i w gronostajach w towarzystwie strażników zwanych pedłami, a także kiedy studenci słuchają wykładów, czy pod okiem nauczyciela akademickiego czytają i analizują teksty literackie, to chyba brakuje im czasu na refleksję, że są kontynuatorami tego, co czyniono już w średniowiecznych uniwersytetach.

Andrzej Łukosz

Posilujeme se nadějí ve vzkříšení mrtvých...

Je zvláštní a snad i příznačné, že po sedmi svátostech (křest, biřmování, Eucharistie, smíření, pomazání, svěcení, manželství) vstupuje náš cyklus do své druhé fáze, tedy ke „svátostinám“ a první z nich je pohřeb – zrovna v druhé polovině doby postní, posvátného Tridua a velikonočních svátků. Nicméně je to tak správně, protože právě tak bychom měli prožívat pohřby, vždy v naději povolání do života věčného a s perspektivou zmrtvýchvstání každého člověka na konci časů.

Je to náročné? To je jasné a naprostě pochopitelné, protože odchod někoho blízkého je vždy náročný a bolestivý. Tato náročnost je normální, není důvod mít kvůli tomu jakýkoli pocit viny. Psychologové říkají, že vyrovnat se se ztrátou někoho blízkého někdy trvá i dva roky, takže když někdo zůstal sám, pláče a neví, co a jak bude, je to naprostě normální stav. Nevyčítejte si to, prosím... Je třeba tuto ztrátu vyplakat a znova se najít v nové situaci.

Několik poznámek ohledně umírání samotného. Když vnímáme, že stav našeho blízkého je vážný, je třeba zavolat na faru nehledě na to, zda je

den nebo noc, a pozvat kněze, aby udělil svátost pomazání nemocných. Pamatujme, že v nebezpečí smrti je to to nejlepší, co můžeme udělat, protože pomazání nemocných v sobě nese také odpustění hříchů. Je dobré pamatovat na to, že mozek neodumírá hned, ale postupně, prý po dobu dvou hodin. Přikláním se k názoru některých teologů, že do této dvou hodin po smrti lze udělit pomazání nemocných, protože mozek ještě „trochu“ vnímá. Takže pamatujme, že když už medicína nic nezmůže, je nutné volat kněze, jak je to napsané na

naší faře: „V kteroukoliv denní nebo noční hodinu“.

Dalším krokem je telefonát nebo návštěva pohřební služby. Když s nimi domlouváte termín pohřbu, oni komunikují s námi, abychom našli termín možný jak pro ně, tak pro nás. Komunikace mezi místní pohřební službou a farním úřadem je velice dobrá, za což jim velmi děkuji. Vždy se snažíme najít vhodný termín jak pro pozůstalé, tak i pro farnost a pohřební službu. Pochopitelně není možné, aby byl pohřeb ve farním kostele ve čtvrtek, protože je celodenní adorace, stejně tak v neděli, protože neděle nepřipouští pohřební mše svaté (stejně jako některé významné liturgické svátky). Pohřeb také není možný v sobotu, protože sobota je dnem primárně určeným pro svatby a jiné události, včetně výjezdů kněží s různými společenstvími, která fungují v naší farnosti. Takže shrnuto: První naše kroky po smrti blízkého (nebo telefonát) směřují na pohřební službu, kde už určujeme, zda bude pohřeb se mší, nebo bez mše, zda bude kremace, nebo ostatky našeho zemřelého uložíme do hrobu, a kde si také zvolíme jazyk, ve kterém proběhne pohřební obřad.

Když vyřídíte všechno v pohřební službě, následuje návštěva farní kanceláře, kde poskytnete nutné matriční údaje pro zapsání pohřbu do farních matrik a také se domluvíme ohledně průběhu pohřbu samotného. Pokud pohřeb proběhne ve farním kostele, nebo v kostele sv. Marka, je dobré donést nekrolog k pověšení na nástěnce u kostela. Pokud chcete, aby zazněla vzpomínka na život zemřelého, nějaký životopis, tak je nutné jej donést do farní kanceláře nebo poslat na farní e-mail, nejpozději den před pochodem. Vzpomínka musí být vždy bud' jako výtisk, nebo elektronická příloha e-mailu (ve formátu .doc, .docx, .rtf, .pdf nebo .pages, neakceptujeme přílohy .jpg, .docm, .odt a žádné excelové přílohy, stejně jako žádné rukopisy, neboť mnohdy jsou nečitelné) – děkujeme za pochopení.

Mnohdy se ve farní kanceláři ptáte na otázku, zda je přípustná kremace. Odpověď zní: Ano. Katolický pochreb může být se mší svatou, obřadem posledního rozloučení a uložením těla do hrobu na hřbitově, což je nejstandardnější způsob pohřbu (a jeho první dvě části se konají výhradně v kostele). Pak je další varianta, tedy zmíněné první dvě části a následný odvoz těla do krematoria. Kromě toho je také možný pochreb bez mše sv., ale s bohoslužbou Slova místo mše. Vše ostatní je u tohoto pochrebu jako ve standardní variantě a tato bohoslužba se může konat i v obřadních síních našich hřbitovů. V tomto případě je v poslední středu v měsíci večer ve farním kostele sloužena mše svatá za ty, kteří měli v daném měsíci pochreb bez mše svaté. Přípustnou, ale nejubožejší formou pochrebu je pouhé uložení ostatků (ať už v rakvi, nebo po zpopelnění v urně) do hrobu jen na hřbitově. I v tomto případě je pak sloužená společná mše svatá poslední středu v měsíci za ty, kteří měli pochreb bez mše svaté.

Finance? Také se jedná o častou otázku ve farní kanceláři. U nás není za pochreb žádná konkrétní sazba. Kolik kdo obětuje, tolik je dobré.

Nicméně je třeba vzít v potaz, že pokud je pochreb v kostele, nebo v obřadní síni, varhaník za pochreb dostává 300 Kč, kostelník (ten v obřadní síni není) 160 Kč a až zbytek je pro dobro farnosti. Kněží, kteří slouží pochrební liturgii, nemají z pochrebu pro svůj osobní prospěch nic. Některí říkají, že by si přáli, aby se během pochrební mše nekonala sbírka. To ale není možné, protože tato sbírka je určena na náklady spojené s provozem kostela samotného. Zkusme si tyto sazby srovnat s obřadní síní: Pořád jsme levní.

Vzhledem k tomu, že pochreb je svátostina, nikoli svátost, není jeho liturgie až tak striktně dána jako v případě svátosti. Nedivme se proto, že může vypadat různě nejen v jiných farnostech, ale také v závislosti na tom, který kněz zrovna pochrebívá. Standardní liturgická barva pochrebu je černá (smuteční) nebo fialová (pokánní). Já sám osobně raději používám barvu šedou (černá prozářená bílou), což vyjadřuje naději zmrvýchvstání (bílá) pramenící přes smutek z odchodu blízké osoby (černá), nebo bílou, neboť smrtí odcházíme k Otcí, který nás miluje a který nám chce dát své milosrdenství, pokud jsme s Ním smířeni. Bílá barva vyjadřuje

radost z toho, že náš zemřelý dosáhl již svého cíle, cíle, ke kterému všichni směřujeme.

Ano, po smrti očekáváme zmrvýchvstání každého z nás a vyjádřením toho je uložení ostatků zemřelého na jednom místě. Proto je nutné tělesné ostatky pochrbít na jednom místě. Z toho vyplývá, že rozptyl pro nás, katolíky, není přípustný. Stejně tak s kremací nemáme problém, ale musíme dbát na to, aby ostatky, ať už spálené, nebo v celku byly pochbeny na jednom místě.

Przemek

Knihovnická ochutnávka

Tentokrát bych Vám ráda představila dvě útlé knížky z edice **Katecheze do kapsy**:

Mše svatá pro začátečníky a mírně pokročilé

Autor **Radek Tichý** byl v roce 2012 vysvěcen na kněze. V letech 2010–2014 studoval na Papežském liturgickém institutu v Římě a je také správcem portálu Liturgie.cz. V této knížce s námi projde krok za krokem mši svatou tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech. Cílem je vysvětlit základní prvky, hledat způsob, jak se mše svaté účastnit lépe, jak se při ní hlouběji setkat s Ježíšem a načerpat sílu pro svůj život mimo kostel.

Knížka je určena všem, kdo mají rádi liturgii a chtějí proniknout do její krásy. Užitečná buď zejména pro ty, kteří se připravují na biřmování a na křest v dospělosti, i pro ty, kteří nechtějí ustrnout na cestě víry.

Katolické speciality

Zde autora nemusím představovat vůbec, protože je jím nám dobře známý **Daniel Vicha**, který působil v naší farnosti jako farář.

Tato knížka otevírá řadu citlivých otázek, jako např.: Je papež symbol autoritařství, nebo morální síly? Co znamená tradice – cenný kompas, nebo zátěž? A jak se stavíme ke zpovědi? Je to něco, co musíme skousnout, nebo milost, díky níž nás Bůh vrací do hry? Jaké máme bonusy na cestě ke spásě? A proč církev hovoří o očistci, když se o něm v Písmu svatém nepíše?

Sedm poctivě zpracovaných úvah je doporučeno těm, kdo se připravují na křest a biřmování, kdo se touží vzdělávat ve víře a chtějí hájit víru a církev kvalitními argumenty.

Z redakční pošty

Ohlédnutí za Tříkrálovou sbírkou 2019

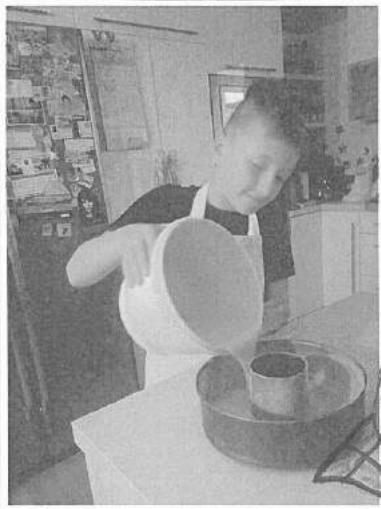
Tříkrálová sbírka 2019 je již za námi. V letošním roce se podařilo Charitě Český Těšín vybrat rekordních 1 095 124 Kč. V Karviné se podařilo získat 82 629 Kč, což je o 4 014 Kč více než v loňském roce. Tyto prostředky se vybraly jen díky ochotě dobrovolníků, kteří letos utvořili téměř 200 kolednických skupinek. Koledníci se nenechali odradit sněhem ani větrem a od 1. do 14. ledna přinášeli požehnání a přání do nového roku všem lidem, kteří jim byli ochotní otevřít své dveře.

Výtěžek z letošní sbírky pomůže např. v Charitním domě pro seniory v Hnojníku, kde se budou rekonstruovat koupelny, aby je mohli využívat i klienti na invalidním vozíčku. Peníze pomůžou také v azylovém domě pro matky v tísni, kde je potřeba vymalovat pokoje a pořídit nový nábytek. Podpořeny budou i terénní služby, které umožňují seniůrum a dlouhodobě nemocným zůstat ve svých domech i přes těžkou životní situaci.

Děkujeme tímto všem dobrovolníkům a dárcům, kteří přispěli ať už penězi, nebo svým časem na podporu této sbírky, jež pomáhá potřebným.

RÝŽOVÁ BÁBOVKA BEZ RÝŽE

200g rýžové mouky
200 g třtinového cukru
4 celá vejce
4 PL majolky
1 prášek do pečiva

Vejce se vyšlehají s cukrem, přidájí se čtyři polévkové lžíce majolky a nakonec přidáme rýžovou mouku smíchanou s jedním práškem do pečiva.

Do části těsta je možno zamíchat oříšky nebo kakao. Těsto vlijeme do vymazané a moukou vysypané formy.

Pečeme na 180 stupňů, 30-40 minut.

DOBROU
CHUT PŘEJE MAX NIEMCZYK

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

01.04.2019-28.04.2019

(stav ke dni: 28.03.2019)

po 01.04.	7:00 Pl Za + Gerharda Wilczka i żonę Ewę 18:00 Cz Za Emanuela Sniegoně, + z rodiny Sniegoňové, s prosbou o ochranu Panny Marie pro žijící členy rodiny a za duše v očistci
út 02.04.	7:00 Cz Za rodinu s prosbou o Boží ochranu a požehnání a za nepřátele, s prosbou o jejich obrácení
st 03.04.	7:00 Pl Za + Magdalenę Zawisza (30.roczn.+), jej + męża, całą rodzinę Zawiszów, Poledników, Śpaňhelów, + Luboša Bernatíka oraz za dusze w czyścu 18:00 Cz Za + Zlatici Šaffovou, Gretku Tobolovou a Luboše Twardzika
čt 04.04.	7:00 Cz Za dobrodince naší farnosti 18:00 Pl Za + Alžbětu Uherkową, Marię Godulową, Antonína Godulę i całą rodzinę Uherkową
pá 05.04.	6:00 Cz Za dobrodince naší farnosti 7:00 Pl O laski Boże, siłę i zdrowie dla ciężko chorej osoby 18:00 Cz Za + Emílii a Pavla Sztefkovy a za duše v očistci
so 06.04.	7:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské 18:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną
ne 07.04.	6:30 Pl Za + rodziców Henryka i Anielę Lipków, męża Bohusława Filipa, siostrę Annę i Józefa Heczków 8:00 Cz Za + syna Roberta Bastu, rodzice, sestry, bratry a za żyjących rodiny do ochrany Panny Marie 9:30 Pl Za + z rodziną Broda i Owczarzy, prosząc o Bożą Opatrzność dla członków tych rodzin 11:00 Cz Za Ondřeje Capka (nedož.72) a za żyjących rodinu, s prosbou o dar zdrowia a Boží pożehnania 18:45 Cz Za + Františka a Annu Včelkovy, jejich snachu Vandu, jejego syna Michala, za + Roberta Škutu, jego małżelki Annu a Vandu, s prosbou o ochranu Božią pro żyjących człony rodiny
po 08.04.	7:00 Pl Za + męża Stanisława Macurę, za + siostry i za + rodziców z obu stron 18:00 Cz Za ochranu lądzkiego życia od početí do přirozené smrti
út 09.04.	7:00 Cz Za + Simona Pirožka
st 10.04.	7:00 Pl Za dobrotczyńców naszej parafii 18:00 Cz Za + rodzice Krokoschovy a Kurníkowy, za żyjących człony rodiny do ochrany Panny Marie
čt 11.04.	7:00 Cz Za żyjących i + rodzinu Ondráčkovou, Dordovou, Frydlarovou, Žilovou a duše v očistci 18:00 Pl Za + z rodziną Jastrzębskich oraz żyjących członków rodzin, powierzając ich Opatrzności Bożej
pá 12.04.	7:00 Pl Za powołania kapłańskie i zakonne 18:00 Cz Za + Huberta Antošíka, jeho + żenu, za + Jana Hrabicha, + prof. Rafaela Sázela, za + Ericha Stuchlíka, + dr. Josefa Pulcera a za duše v očistci
so 13.04.	7:00 Cz Za dobrodince naší farnosti 18:00 Pl Za + Josefa i Adelę Kremerów, za + Hildegardę i Emila Kremerów oraz za + Anežkę Winogradzką
ne 14.04.	6:30 Pl Za + rodziców Vladimíra i Helenę Berglowieców oraz za + Marię Buhlową i jej rodzinę 8:00 Cz Za + Alžbětu Haluzovou (30.výr.+) a za celou + rodinu Haluzovou, Sakulínovou a Pojmonovou 9:30 Pl Za + Antoniego Brodę, + rodzinę z obu stron, prosząc o opiekę Bożą dla żyjących członków rodzin 11:00 Cz Za + rodzice Josefa a Annu Wijacké (nedož. 90 a 92) 18:45 Cz Za + Aničku a Terezku Koplový
po 15.04.	7:00 Pl Za + Elżbietę Kowalową, męża Mirosława, synów Henryka i Jana 18:00 Cz Za Květoslavu Hajdugovou
út 16.04.	7:00 Cz Za + syny Pavla a Vítězslava Klapcovy, + rodzice, bratra, s prosbou o ochranu Boží pro celou rodinu
st 17.04.	7:00 Pl Dziękczynna za otrzymane laski, prosząc o kolejne dla Heleny Dawidowej, o szczęśliwy i błogosławiony poród wnuczki Zuzanny oraz za dusze w czyścu 18:00 Cz Za + rodzice Pohromovy, bratra Lubomíra a rodinu Francírkovou
čt 18.04.	18:00 Cz Večeře Páně: Za żyjących i zmarłych księży
pá 19.04.	15:00 Pl Liturgia Męki Pańskiej
so 20.04.	20:00 Cz /Pl Paschální vigilie: Za nasze farní spojenství a za dobrodince farnosti

ne 21.04.	6:30 Pl Za + Pawła Milaniaka oraz za + Józefa Moja 8:00 Cz Za Bohumila Koubka, + rodice z obou stran a za žijící členy rodiny, s prosbou o dar víry a Boží ochranu 9:30 Pl Dziękkczynna za otrzymane laski w ciągu 50 lat współżycia małżeńskiego, prosząc o zdrowie i pomoc Bożą na dalsze lata 11:00 Cz Za Juraje Hereuse a rodice z obou stran 18:45 Cz Za + Bedřišku Förstrovol
po 22.04.	6:30 Pl Za + Karola Lajczyka, żonę Helenę, rodziców z obu stron oraz za dusze w czyścu cierpiące 8:00 Cz Za + Cyrila Onderku, za rodice a za tetu Eufázii Onderkovou 9:30 Pl Za + Marię i Józefa Hollanów, rodzinę Faranów, Kútow i za Olę Michaelis 11:00 Cz Za rodinu Adamusovou, Dziurikovou, s prosbou o dary Ducha Svatého a pod ochranu Matky Boží
út 23.04.	7:00 Cz Za rodinu Durczokovou, prarodice Jana a Anny, rodice Evžena a Irenu, bratra Jana, jeho ženu Hedviku, za rodinu Patkanovou, Josefa a Marii a za žijící členy rodiny
st 24.04.	7:00 Pl 18:00 Cz Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 25.04.	7:00 Cz Za + syna Jana (nedož.60), za žijící a + z jeho rodiny a za duše v očistci 18:00 Pl Za + Karola Szwede, rodziców z obu stron, prosząc o Bożą pomoc dla żyjących członków rodzin
pá 26.04.	7:00 Pl Za żyjących i + członków wspólnoty Žywego Różańca 18:00 Cz Za + manžela, rodice z obou stran, za duše v očistci a za zdraví a Boží požehnání pro žijící členy rodiny
so 27.04.	7:00 Cz Za + manžela Aloise Michla, jeho rodice, za Josefa a Amalii Stasiekovy, za Jindřicha a Annu Korbasovy a za žijící členy rodiny do ochrany Boží 18:00 Pl Dziękkczynna za 40 lat małżeństwa, prosząc o dalszą Bożą opiekę i błogosławieństwo
ne 28.04.	6:30 Pl Za Emilię i Stanisława Szostek, + rodzinę Burzyńskich, Czerneck i za dusze w czyścu 8:00 Cz Za + manžela Ludovíta Bastu, jeho matku, Štefana Pažítku, Alexandra Pažítku, Milana Čepeka a za žijící členy rodiny do ochrany Panny Marie 9:30 Pl Za + Pawła i Marię Jochymek, syna Jana z żoną, całą żyjącą i + rodzinę 11:00 Cz Za + Władysława Brodu, manželku Alžbětu, sourozence a rodice, za žijící členy rodiny do ochrany Boží 18:45 Cz Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Od 01.04.2019 platí v našich kostelích letní pořad bohoslužeb.

Neděle	6:30 PL, 8:00 CZ, 9:30 PL, 11:00 CZ	18:45 CZ
Pondělí	7:00 PL	18:00 CZ <i>Kostel sv. Marka</i>
Úterý	7:00 CZ	–
Středa	7:00 PL <i>Kostel sv. Marka</i>	18:00 CZ
Čtvrtek	7:00 CZ	18:00 PL
Pátek	7:00 PL	18:00 CZ
Sobota	7:00 CZ	18:00 PL

Co nás čeká..a nemíne

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrttek - začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 05.04. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, prosob a díků.

Návštěvy nemocných:

pátek 05.04. dopoledne (zhruba od 9:00)

08.04. dopoledne předvelikonoční návštěva nemocných, ke kterým kněží nechodí pravidelně, každý měsíc.

Liturgický kalendář:

neděle 14.04. – Květná neděle

6:30 PL, **8:00 CZ, 9:30 PL, 11:00 cz, 18:45 cz**
mše sv. v 8:00 a 9:30 začíná
o 15 minut dříve u kostela sv. Marka

pondělí 15.04. – Pondělí Svatého týdne

7:00 PL, 18:00 CZ (obě v hlavní lodi farního kostela)

úterý 16.04. – Úterý Svatého týdne

7:00 CZ (v hlavní lodi farního kostela)

středa 17.04. – Středa Svatého týdne

7:00 PL, 18:00 CZ (obě v hlavní lodi farního kostela)

čtvrtok 18.04. – Zelený čtvrtok

18:00 cz

pátek 19.04. – Velký pátek

(den přísného postu)
15:00 PL

sobota 20.04. – Bílá sobota

20:00 cz/PL

neděle 21.04. – slavnost Zmrvýchvstání Páně

6:30 PL, 8:00 cz, 9:30 PL, 11:00 cz, 18:45 cz

pondělí 22.04. – Pondělí v Oktávu velikonočním
7:00 PL, 18:00 CZ (obě v hlavní lodi farního kostela)

úterý 23.04. – Úterý v Oktávu velikonočním
7:00 CZ (v hlavní lodi farního kostela)

středa 24.04. – Středa v Oktávu velikonočním
7:00 PL, 18:00 CZ (obě v hlavní lodi farního kostela)

čtvrtok 25.04. – Čtvrtok v Oktávu velikonočním
7:00 CZ, 18:00 PL (obě v hlavní lodi farního kostela)

pátek 26.04. – Pátek v Oktávu velikonočním
7:00 PL, 18:00 CZ (obě v hlavní lodi farního kostela)

sobota 27.04. – Sobota v Oktávu velikonočním
7:00 CZ, 18:00 PL (obě v hlavní lodi farního kostela)

**neděle 28.04. – 2. neděle velikonoční
(Božího Milosrdenství)**
6:30 PL, 8:00 CZ, 9:30 PL, 11:00 CZ, 18:45 CZ

V pátek **19. dubna** budeme prožívat **Velký pátek**. Pamatujme, že je to den přísného půstu, což znamená, že všichni starší 14 let mají povinnost zdržet se masitých pokrmů a pro osoby od 18 do 60 let je navíc povinný půst újmy (dovolené je pouze jedno jídlo do sytosti a dvě jídla lehká). Doporučujeme, aby rodiče své děti také vedli k zachování půstu, i když děti nejsou vázány postní povinností.
Dopoledne bude **putovní Křížová cesta**. Začátek v **9:00**. Blížší informace budou v ohláškách.

Postní pobožnosti v naší farnosti

każdy czwartek PRZED wieczorną mszą św.

Droga Krzyżowa PL - prowadzona przez parafian

každý pátek PŘED večerní mší sv.

Křížová cesta CZ - vedená farníky

31.03., 4. neděle postní, v 15:00 **Křížová cesta** s postní promluvou

07.04., 5. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00 **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym

14.04., Květná neděle, v 15:00 **kající pobožnost**. Po ní zpovědní odpoledne.

Po celou dobu postní v naší farnosti

Mezinárodní organizace Adra ve spolupráci s Římskokatolickou farností Karviná pořádá
postní charitativní sbírku

dospělí můžou na vyznačené místo v křestní kapli farního kostela přinášet
věci osobní hygiény (např. mýdla, kartáčky, šampony, papírové kapesníky apod.)

děti můžou na vyznačené místo v křestní kapli farního kostela přinášet
školní potřeby (např. sešity, propisky, pastelky, tužky apod.)

Všechny věci poté poputují na **Zakarpatskou Rus**.

Čtvrtý týden postní neděle 31.03. - neděle 07.04. sbírku oblečení

Na určená místa můžete přinášet svá oblečení, která již nepoužijete. Oblečení musí být v **dobré stavu**, tedy v takovém, že byste si jej sami na sebe oblékli. Na sběrných místech bude asistent, který od Vás oblečení převeze.

sběrné místo č. 1

**Katechetický dům
– knihovna**

neděle 31.03.

7:30 - 11:00

pondělí 01.04.

–

sběrné místo č. 2

**Knihkupectví
U Sv. Kříže**

8:00 - 12:00 14:00 - 18:00

úterý 02.04.

–

8:00 - 12:00 14:00 - 16:00

středa 03.04.

18:30 - 19:15

8:00 - 12:00 14:00 - 18:00

čtvrtek 04.04.

18:30 - 19:15

8:00 - 12:00 14:00 - 16:00

pátek 05.04.

18:30 - 19:15

8:00 - 12:00 14:00 - 18:00

sobota 06.04.

17:00 - 18:00

–

neděle 07.04.

7:30 - 11:00

–

Strom kříže - strom života aneb postní aktivita pro farnost

„Vykopali jámu a vztyčili kříž, jako když se sází strom. Netušili, že zasadují strom života.“ To jsou slova z pobožnosti křížové cesty (Kacionál 073, zast. 11). Ježíš sám se přirovnal k „zelenému stromu“. Když nesl kříž, šel za ním velký zástup lidu, ženy naříkaly a plakaly. Ježíš řekl: „Když se toto děje se stromem zeleným, co se teprve stane se suchým?“ (srv. Lk 23,31)

Jak budeme postupovat?

V boční kapli budou každou neděli k rozebrání zelené kartičky. Na každé kartičce bude na jedné straně krátký citát z liturgie daného týdne a na druhé straně vypsané 2 úkoly a volná kolonka na doplnení vlastního úkolu či předsevzetí. Kartičky si každý bude moci vzít domů a snažit se plnit zadaný úkol.

Poté přinese kartičku do kostela. V boční kapli bude nástěnka se stromem. Do koruny stromu se bude přišpendlovat kartičky. Listí symbolizuje život, který strom kříže přináší; život, který nám svou obětí daroval Ježíš.

A co děti?

U zelených kartiček jsou k dispozici vytištěné černobílé lístky. Na ně si doma mohou, s pomocí rodičů, psát svá předsevzetí / postní úkoly. Když úkol splní, můžou lístek vybarvit, vystrihnout, přinést do kostela a přišpendlit na strom.

Cíl:

Každý lísteček vyjadřuje, že chceme k Ježíšovi patřit a že i my chceme být nositeli dobra, naděje, lásky, tj. života, i když to něco stojí, nebo právě proto!

Rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi

- **čtvrtek 11.04.** od 9:00 do 11:00 a od 16:00 do 18:00 hod.
- **pátek 12.04.** od 9:00 do 11:00 a od 16:00 do 18:00 hod.
- **sobota 13.04.** od 9:00 do 11:00 hod.
- **neděle 14.04.** od 15:00 do 18:45 hod. (**budou také cizí zpovědníci**),
v 15:00 hod. postní kající pobožnost ve farním kostele ve Fryštátě (CZ).
- **pondělí 15.04.** od 9:00 do 11:00 a od 16:00 do 18:00 hod.
- **úterý 16.04.** od 9:00 do 11:00 a od 16:00 do 18:00 hod.
- **středa 17.04.** - půl hodiny před bohoslužbami.

Prosíme, neodkládejte velikonoční zpověď na poslední chvíli. Během Paschálního tridua a Velikonočních svátků se zpovídat nebude. Pamatujme, že z církevních přikázání vyplývá povinnost pro každého katolického křesťana, aby přijal Tělo Páně právě v době velikonoční, tedy předvelikonoční zpověď je tou nejdůležitější během celého roku.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

Oslavy 50. výročí karvinské scholy

11. května 2019
mše svatá v 10:00 s poděkováním
a zpěvem bývalých členek
scholy

12. května 2019
májová pobožnost v 15:30
následný jubilejný koncert
současné scholy

PŘIJĎTE SPOLEČNĚ S BÝVALÝMI ČLENKAMI SCHOLY
DĚKOVAT ZA POŽEHNÁNÍ A SPOLEČNĚ STRÁVENÉ CHVÍLE

Pozvánka na zkoušku starší scholy

Druhá ze tří zkoušek starší scholy, která nacvičuje v rámci oslav 50. výročí založení scholy, se bude konat v sobotu 06.04. v katechetickém domě od 9:00 - 10:45.

Nacvičené zpěvy budou provedeny při děkovné mše svaté v sobotu 11.05. v 10:00 a v neděli 12.05. v 8:00.

Srdečně zveme i ty, kterým nevyšlo přijít na první zkoušku.

Na setkání se těší Monika a Danka

Soutěž!! Soutěž!! Konkurs!! Konkurs!!

Kdo se dívá?

Draží Farníci, Farnice a Farničata.

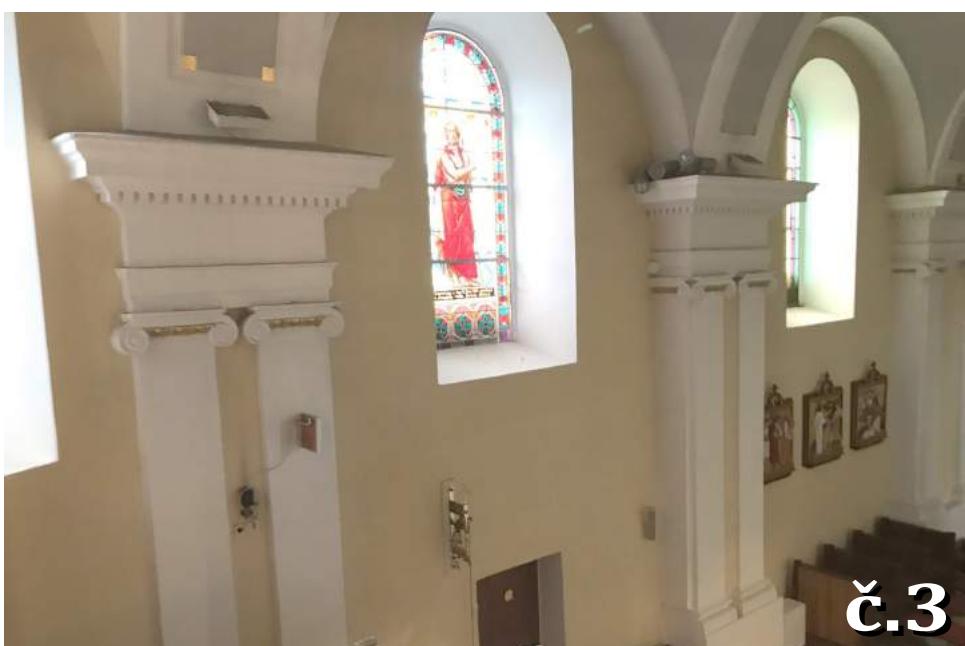
Připravili jsme si pro vás velikonoční soutěž. Ve hře jsou **3 poukázky** (v hodnotě 500 Kč, 300 Kč a 200 Kč) do knihkupectví **U Svatého Kříže** v Karviné.

Na této stránce vidíte **3 fotky pořízené v našich kostelích**. Vaším úkolem je uhodnout, **z pohledu které sochy je fotka pořízená...** (např. sv. Mikuláš, sv. Pavel...)

Pro zařazení do slosování je třeba uhodnout všechny 3 fotky. Své odpovědi můžete buď posílat na redakční mail, nebo napsat na papír a vhodit do krabičky, která bude od 01.04. v kostele. K řešení prosíme přípište své jméno a přímení a nějaký kontakt na sebe (telefon, e-mail).

Termín: **neděle 14.04.2019**

Výherci budou losováni. Vyhodnocení soutěže bude v příštím čísle Naší farní rodiny.

Karviná-Fryštát

Květná neděle 14.04. mše svaté jako obvykle o nedělích. Požehnání ratolestí a následný průvod do farního kostela v 7:45 (cz) a 9:15 (pl) u kostela sv. Marka.

Všechny bohoslužby po celý Svatý týden budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže

Zelený čtvrtek 18.04.

9:00 – Missa Chrismatis, mše sv. s posvěcením oleje nemocných, oleje katechumenů, svatého Kříže a obnovením kněžských závazků v katedrále Božského Spasitele v Moravské Ostravě

18:00 – mše sv. s umýváním nohou (cz)
do 21:00 možnost adorace v Getsemanské zahradě

Velký pátek 19.04. – den přísného pustu

8:30 – ranní chvály (cz) a pak obnovení adorace
v Getsemanské zahradě do 14:30

15:00 – liturgia Męki Pańskiej (pl)

do 19:00 možnost tiché adorace u Hrobu Páně

Karviná-Doly

Květná neděle 14.04.

9:00 mše sv. s požehnáním palm (cz)

Zelený čtvrtek 18.04.

16:00 msza św. Wieczerzy Pańskiej (pl)

Velký pátek 19.04.
– den přísného pustu

18:00 liturgie Umučení Páně (cz)

Bílá sobota 20.04.

8:00 – slavná mše sv. s požehnáním velikonočních pokrmů (cz)

neděle 21.04.

8:30 – jutrnia (pl) a pak obnovení adorace u Hrobu Páně do 19:00

20:00 – Paschální Vigilie (cz/pl) – liturgie Zmrtvýchvstání s obnovou křtu (vztí s sebou křestní svíce)

Pondělí velikonoční 22.04.
mše svaté jako obvykle o nedělích, přičemž nebudou mše sv. v 8:00 v sanatoriu a nebude večerní mše sv. v 18:45

VELIKONOČNÍ SVÁTKY 2019

Zelený čtvrtek 18.04.

9:00 – Missa Chrismatis, mše sv. s posvěcením oleje nemocných, oleje katechumenů, svatého Kříže a obnovením kněžských závazků v katedrále Božského Spasitele v Moravské Ostravě

18:00 – mše sv. s umýváním nohou (cz)
do 21:00 možnost adorace v Getsemanské zahradě

Velký pátek 19.04. – den přísného pustu

8:30 – ranní chvály (cz) a pak obnovení adorace
v Getsemanské zahradě do 14:30

15:00 – liturgia Męki Pańskiej (pl)

do 19:00 možnost tiché adorace u Hrobu Páně

slavnost Zmrtvýchvstání Páně,
neděle 21.04.

6:30 – msza św. (pl)

8:00 – slavná mše sv. s požehnáním velikonočních pokrmů (cz)

neděle 21.04.

8:30 – jutrnia (pl) a pak obnovení adorace u Hrobu Páně do 19:00

20:00 – Paschální Vigilie (cz/pl) – liturgie Zmrtvýchvstání s obnovou křtu (vztí s sebou křestní svíce)

Pondělí velikonoční 22.04.
mše svaté jako obvykle o nedělích, přičemž nebudou mše sv. v 8:00 v sanatoriu a nebude večerní mše sv. v 18:45

Zelený čtvrtek 18.04.

9:00 – Missa Chrismatis, mše sv. s posvěcením oleje nemocných, oleje katechumenů, svatého Kříže a obnovením kněžských závazků v katedrále Božského Spasitele v Moravské Ostravě

18:00 – mše sv. s umýváním nohou (cz)
do 21:00 možnost adorace v Getsemanské zahradě

Velký pátek 19.04. – den přísného pustu

8:30 – ranní chvály (cz) a pak obnovení adorace
v Getsemanské zahradě do 14:30

15:00 – liturgia Męki Pańskiej (pl)

do 19:00 možnost tiché adorace u Hrobu Páně

slavnost Zmrtvýchvstání Páně,
neděle 21.04.

6:30 – msza św. (pl)

8:00 – slavná mše sv. s požehnáním velikonočních pokrmů (cz)

neděle 21.04.

8:30 – jutrnia (pl) a pak obnovení adorace u Hrobu Páně do 19:00

20:00 – Paschální Vigilie (cz/pl) – liturgie Zmrtvýchvstání s obnovou křtu (vztí s sebou křestní svíce)

Pondělí velikonoční 22.04.
mše svaté jako obvykle o nedělích, přičemž nebudou mše sv. v 8:00 v sanatoriu a nebude večerní mše sv. v 18:45